

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sži/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200642
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013200642.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: Združenie podnikateľov Považská Bystrica, o. z., so sídlom Tatranská 295, Považská Bystrica, IČO: 42 026 491, zastúpeného JUDr. Máriou Bustinovou, advokátkou so sídlom Šrobárova 186/9, Trenčianske Teplice, proti žalovanému: Primátor Mesta Považská Bystrica, so sídlom Centrum 2/3, Považská Bystrica, zastúpenému doc. JUDr. Ľubomírom Fogašom, CSc., advokátom so sídlom Kýčerského 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Odd.OP/4253/2013/18688/AO2-5 zo dňa 11. júla 2013, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/26/2013-38 zo dňa 12. novembra 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/26/2013-56 zo dňa 04. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/26/2013-38 zo dňa 12. novembra 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/26/2013-56 zo dňa 4. marca 2014, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. Odd.OP/4253/2013/18688/AO2-5 zo dňa 11. júla 2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Mestského úradu v Považskej Bystrici č. Odd.OP/4253/2013/16926/AO2-5 zo dňa 18. júna 2013, ktorým tento nesprístupnil žalobcovi informácie v požadovanom rozsahu.

Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na legálnu definíciu pojmu „verejné prostriedky“ a uviedol, že v čase prevodu obchodného podielu Mesta Považská Bystrica vo výške 20 % v spoločnosti

POV BYT s.r.o. v prospech spoločnosti GGE a.s. Mesto Považská Bystrica nemalo v uvedenej spoločnosti výlučnú majetkovú účasť a nemalo na ňu ani rozhodujúci vplyv. Od 01. februára 2012 prešli majetok a práva spoločnosti POV BYT s.r.o. na spoločnosť Teplo GGE s.r.o., v ktorej žalovaný nemal žiadnu majetkovú účasť alebo vplyv na rozhodovanie, a teda uvedená spoločnosť nebola povinnou osobou podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“). Poukázal na to, že po obdržaní žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií správny orgán prvého stupňa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ o slobode informácií uvedenú žiadosť zaslal spoločnosti Teplo GGE s.r.o., ktorá sa rozhodla nesprístupniť informácie v bodoch C. až F., nakoľko ich považovala za obchodné tajomstvo. Na základe vyjadrenia spoločnosti Teplo GGE s.r.o. správny orgán prvého stupňa žalobcovi nesprístupnil informácie uvedené v bodoch C. až F. žiadosti, a to Účtovné výkazy: Súvahy a Výkaz ziskov a strát za obdobie 2008-2010, Hlavnú knihu od 01. do 30. septembra 2011, Špecifikáciu úverov, Plán vývoja spoločnosti na obdobie 2011-2017.

Z predložených listinných podkladov krajský súd ustálil, že žiadosťou zo dňa 24. mája 2013, doručenou správne mu orgánu prvého stupňa, žalobca požiadal o sprístupnenie všetkých príloh znaleckého posudku č. 7/2011, vypracovaného spoločnosťou TOP HOUSE spol. s r.o. pri určení všeobecnej hodnoty 20 % podielu spoločnosti POV BYT s.r.o., a to: A. Objednávka, B. Výpis z Obchodného registra POV BYT s.r.o., C. Účtovné výkazy: Súvahy a Výkaz ziskov a strát za obdobie 2008-2010, D. Hlavná kniha od 01.09.-30.09.2011, E. Špecifikácia úverov, F. Plán vývoja spoločnosti na obdobie 2011-2017. Výzvou zo dňa 17. júna 2012 správny orgán prvého stupňa vyzval spoločnosť Teplo GGE s.r.o. na udelenie súhlasu na sprístupnenie požadovaných informácií, nakoľko uvedenú spoločnosť považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ o slobode informácií za osobu oprávnenú udeliť súhlas na sprístupnenie požadovaných informácií. Spoločnosť Teplo GGE s.r.o. na podklade predmetnej výzvy súhlasila so sprístupnením príloh v bodoch A. a B. a súčasne vyjadrila nesúhlas so sprístupnením informácií uvedených v bodoch C. až F., nakoľko ich považovala za obchodné tajomstvo. Súčasne uviedla, že príloha v bode C. - účtovné výkazy - sú v zmysle zákona zverejňované v Obchodnom vestníku, kde s dajú nájsť. Na podklade vyjadrenia spoločnosti Teplo GGE s.r.o. prvostupňový správny orgán nesprístupnil žalobcovi informácie uvedené v bodoch C. až F. žiadosti a sprístupnil mu informácie uvedené v bodoch A. a B., ktoré mu zaslal ako prílohy rozhodnutia. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (Mestského úradu v Považskej Bystrici) potvrdil.

Krajský súd uviedol, že dňa 29. decembra 2011 uzavrelo Mesto Považská Bystrica ako prevádzajúci so spoločnosťou GGE a.s. ako s nadobúdateľom zmluvu o prevode obchodného podielu. Predmetom tejto zmluvy bol prevod 20 %-ného podielu Mesta Považská Bystrica, ktorý malo v spoločnosti POV BYT s.r.o., na nadobúdateľa, a to za cenu 650 000 €. Všeobecná hodnota predmetného obchodného podielu bola určená znaleckým posudkom č. 7/2001, vypracovaným v decembri 2011, na sumu 576 753,94 €. Súčasťou uvedeného znaleckého posudku boli prílohy, ktorých sprístupnenie požadoval žalobca. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť POV BYT s.r.o. s účinnosťou od 01. februára 2012 zmenila svoje obchodné meno na spoločnosť Teplo GGE s.r.o.

Krajský súd uviedol, že v čase vypracovania predmetného znaleckého posudku malo Mesto Považská Bystrica majetkovú účasť v spoločnosti POV BYT s.r.o., teda táto spoločnosť v tom čase hospodárila s verejnými prostriedkami, resp. nakladala s majetkom mesta. Krajský súd poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 236/06 zo dňa 28. júna 2007, podľa ktorého „Právnické osoby založené povinnými osobami uvedenými v ods. 1 a 2 (§ 2 ods. 3 zákona o slobode informácií) spĺňajú spravidla jeden charakteristický znak. Hospodária totiž s verejnými financiami, resp. nakladajú s majetkom štátu a obcí, keďže sú zriadené s majetkovou účasťou povinných osôb podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií... Hospodárenie s verejnými financiami a štátnym, resp. obecným majetkom zakladá verejný záujem na transparentnosti fungovania takéhoto subjektu kvôli možnosti verejnej kontroly zo strany občanov a posilneniu dôvery občanov v zákonné nakladanie s verejnými prostriedkami a majetkom.“

Nakoľko predmetom znaleckého posudku bolo určenie všeobecnej hodnoty obchodného podielu Mesta

Považská Bystrica v spoločnosti POV BYT s.r.o. za účelom jeho odpredaja, možno tento posudok považovať za informáciu o nakladaní s majetkom mesta. Krajský súd s poukazom na § 17 ods. 3 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého prílohy písomne vyhotoveného znaleckého posudku tvoria jeho obsah, dospel k záveru, že musia aj tieto, rovnako ako predmetný posudok, predstavovať informácie o nakladaní s majetkom obce. Pre posúdenie, či hodnota obchodného podielu Mesta Považská Bystrica bola vyčíslená na podklade správne vypracovaného znaleckého posudku, je potrebné mať k dispozícii všetky prílohy, ktoré boli podkladom pre jeho vypracovanie.

Pokiaľ žalovaný ako dôvod nesprístupnenia požadovaných informácií uviedol neudelenie súhlasu spoločnosťou Teplo GGE s.r.o. v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o slobode informácií, krajský súd k tomu uviedol, že v zmysle tohto zákonného ustanovenia povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak jej bola odovzdaná osobou, ktorej takú povinnosť zákon neukladá a ktorá na výzvu povinnej osoby písomne oznámila, že so sprístupnením informácie nesúhlasí. Za informáciu odovzdanú bez právnej povinnosti sa nepovažuje informácia, ktorá je správnomu orgánu (povinnej osobe) známa z jeho činnosti. Krajský súd poukázal na to, že z uvedeného ustanovenia existuje výnimka, upravená v § 11 ods. 2 zákona o slobode informácií, podľa ktorého sa ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ nepoužije, ak ide napr. o prípady, keď sa informácia týka používania verejných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku a pod. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že požadované informácie (prílohy znaleckého posudku) sa týkajú nakladania s majetkom mesta, nemožno na daný prípad aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ o slobode informácií a spoločnosť Teplo GGE s.r.o. nebola oprávnená odmietnuť poskytnutie požadovaných informácií a rovnako tak žalovaný nebol oprávnený požadované informácie nesprístupniť.

Podľa krajského súdu nesprístupnením požadovaných informácií nebola umožnená kontrola verejnosti s nakladaním s verejnými prostriedkami, majetkom mesta pri jeho prevode tým, že nebolo možné overiť správnosť ceny odpredávaného majetku.

Krajský súd poukázal na to, že znalecký posudok vo veci stanovenia všeobecnej ceny obchodného podielu Mesta Považská Bystrica v spoločnosti POV BYT s.r.o. bol vyhotovený pre účely predaja obchodného podielu mesta, a teda možno povedať, že bol podkladom na vyhotovenie Zmluvy o prevode obchodného podielu. Z tohto dôvodu Mesto Považská Bystrica, ako účastník predmetnej zmluvy, tento posudok spolu s jeho prílohami má, resp. má mať v dispozícii. Vzhľadom na túto skutočnosť Mesto Považská Bystrica ako povinná osoba bolo v zmysle § 3 ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií povinné požadované prílohy žalobcovi poskytnúť.

Krajský súd sa tiež vyjadril k odpovedi spoločnosti Teplo GGE s.r.o. na výzvu povinnej osoby na sprístupnenie požadovaných informácií, kde spoločnosť Teplo GGE s.r.o. nesúhlas so sprístupnením informácií v bodoch C. až F. odôvodnila tým, že ide o obchodné tajomstvo, čo uviedol aj žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia. Krajský súd v súvislosti s tým poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6SŽ/73/01 zo dňa 28. novembra 2001, podľa ktorého samotná skutočnosť, že podnikateľ označí určitú informáciu za obchodné tajomstvo, neznamena, že ním aj objektívne je, ak zároveň nespĺňa všetky kvalifikačné znaky pojmu obchodné tajomstvo uvedené v § 17 Obchodného zákonníka. Dôkazné bremeno na preukázanie, že sa skutočne jedná o obchodné tajomstvo, teda že napĺňa všetky atribúty v zmysle § 17 Obchodného zákonníka, leží na podnikateľovi. Žalovaný však v danom prípade dostatočným a hodnoverným spôsobom nepreukázal tvrdenú skutočnosť.

Krajský súd tiež považoval za rozporné tvrdenia spoločnosti Teplo GGE s.r.o., ktorá na jednej strane označila informácie pod bodom C. - účtovné súvahy - za obchodné tajomstvo, na druhej strane však uviedla, že tieto sú v zmysle zákona zverejňované v Obchodnom vestníku, kde sa dajú nájsť. Uvedené podľa krajského súdu nasvedčuje tomu, že o obchodné tajomstvo v danom prípade nejde.

Krajský súd tiež poukázal na nesprávny postup žalovaného, ktorý predĺžil zákonnú lehotu na sprístupnenie informácie z dôvodu vysokého počtu podaných infožiadostí, pričom ustanovenie § 17 ods.

2 zákona o slobode informácií taxatívne uvádza závažné dôvody, pre ktoré má povinná osoba možnosť predĺženia lehoty, medzi ktoré nepatrí vysoký počet podaných infožiadostí.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a žalobu zamietol, resp. aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozsudku žalovaný vyvodil, že krajský súd považuje spoločnosť POV BYT s.r.o. (v súčasnej dobe Teplo GGE s.r.o.) za povinnú osobu v zmysle § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií, a teda súd vychádza z toho, že žalovaný obdržal požadované informácie od tretej osoby, ktorá sama má informačnú povinnosť. Následne však krajský súd konštatuje, že na danú vec sa vzťahuje ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o slobode informácií, ktoré sa uplatňuje ako výnimka pri sprístupňovaní informácií, ktoré boli povinnej osobe odovzdané osobou, ktorá nemá informačnú povinnosť, a teda z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že krajský súd vychádza pri vynášaní ďalších právnych záverov z toho, že žalovaný má požadované informácie od tretej osoby, ktorá však nemá informačnú povinnosť.

Podľa žalovaného za povinnú osobu v zmysle § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií nie je možné považovať spoločnosť Teplo GGE s.r.o. (predtým POV BYT s.r.o.), pričom poukázal na to, že Mesto Považská Bystrica nikdy nemalo v uvedenej spoločnosti rozhodujúci majetkový podiel, bolo iba menšinovým spoločníkom a ani ju nijakým spôsobom neovládalo. Svoj podiel nakoniec aj predalo, a to ešte pred podaním žiadosti. V určitých prípadoch pod pojem verejné prostriedky možno zahrnúť aj finančné prostriedky obchodných spoločností založených štátnym orgánom, VÚC alebo obcou, ale to iba v tých prípadoch, v ktorých majú štát alebo samosprávy výlučnú majetkovú účasť alebo sú štátom alebo samosprávami ovládané. Spoločnosť Teplo GGE s.r.o. je súkromnou obchodnou spoločnosťou, ktorá v zásade hospodári iba so svojím majetkom, pričom nenakladá s majetkom štátu, VÚC ani obce. Aj v prípade iného záveru by podľa § 3 ods. 2 zákona o slobode informácií takáto osoba s obmedzenou informačnou povinnosťou bola povinná sprístupniť iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy. Žalobcom požadované informácie však do tejto kategórie nepatrili.

Podľa žalovaného sa vyžiadané informácie týkajú súkromného subjektu, ktorý podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o slobode informácií musí so sprístupnením požadovaných informácií súhlasiť. V danom prípade však spoločnosť Teplo GGE s.r.o. neudelila súhlas na sprístupnenie informácií pod bodom C. až F. žiadosti, žalovaný preto nebol oprávnený ich žalobcovi sprístupniť. Výnimka ustanovená v § 11 ods. 2 zákona o slobode informácií sa nemôže v danom prípade aplikovať, nakoľko požadované prílohy už samostatne nie sú informáciou, ktorá sa týka nakladania s majetkom obce. Navyše, ide o informácie, ktoré sú predmetom obchodného tajomstva.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Žalobca považuje za nepochybné, že znalecký posudok bol spracovaný a predložený Mestu Považská Bystrica za účelom prevodu obchodného podielu mesta v spoločnosti POV BYT s.r.o. na tretiu osobu, a teda požadovaná informácia sa týka nakladania s majetkom mesta (ktorý bol predmetom prevodu).

Žalobca nesúhlasil s názorom žalovaného, že nakoľko Mesto Považská Bystrica nebolo ovládajúcou osobou v spoločnosti POV BYT s.r.o., v danom prípade sa nejedná o nakladanie s verejnými prostriedkami. Podľa žalobcu Mesto Považská Bystrica je zakladateľom spoločnosti POV BYT s.r.o. a právny výklad je ustanovený tak, že tieto osoby - založené povinnými osobami, hospodária s verejnými financiami, resp. nakladajú s majetkom štátu a obcí, keďže sú zriadené s majetkovou účasťou povinných osôb podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií.

Žalobca poukázal na to, žalovaný na základe samostatnej žiadosti sprístupnil žalobcovi znenie znaleckého posudku č. 7/2011 v plnom rozsahu, a preto je nepochopiteľné, že prílohy tohto posudku odmieta

vydať. Tvrdenie žalovaného, že v prípade príloh sa má jednať o obchodné tajomstvo, považuje žalobca za právny nezmysel, nakoľko zo znaleckého posudku vyplýva, že tento posudok sa skladá z I. Úvodnej časti, II. Posudku, III. Záveru, IV. Príloh a V. Znaleckej doložky. Je teda zrejmé, že tieto časti znaleckého posudku tvoria neoddeliteľnú súčasť znaleckého posudku a takýmto spôsobom sa znalecký posudok aj fyzicky zväzuje zo strany znalca a práve konečná znalecká doložka dokladuje vecnú správnosť celého znaleckého posudku. Žiadne právne predpisy neumožňujú rozdeliť jeden dokument, ktorý je takto ako celok spracovaný a len ako celok má vypovedaciu schopnosť, na vybrané časti.

Účel znaleckého posudku je uvedený na strane 3 znaleckého posudku pod bodom I.2: „Hodnotenie je vykonané pre účely predaja obchodného podielu“. Toto je dôkazom toho, že znalecký posudok ako celok vrátane všetkých jeho ustanovení sa týka nakladania s majetkom mesta. Tvrdenia žalovaného, že posudok možno považovať za informáciu o nakladaní s majetkom obce, avšak prílohy tohto posudku sa nemôžu sami o sebe týkať nakladania s majetkom obce, považuje žalobca za úplne nezmyselné a účelové, nemajúce oporu v žiadnom platnom predpise, nakoľko práve v prílohách sú uvedené všetky podrobné a relevantné informácie smerujúce k záverom znalca.

Odkaz žalovaného na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. o slobode informácií neobstoí, nakoľko v zmysle § 11 ods. 2 platí, že ustanovenia písmena a) sa nepoužijú, ak ide o informácie, ktoré sa získali za verejné prostriedky, alebo sa týkajú používania verejných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom, na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám upravuje zákon o slobode informácií.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o slobode informácií povinnými osobami sú ďalej právnické osoby zriadené zákonom a právnické osoby zriadené štátnym orgánom, vyšším územným celkom alebo obcou podľa osobitného zákona.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa odseku 1 a 2.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o slobode informácií povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách, týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o slobode informácií informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o slobode informácií informácie označené ako obchodné tajomstvo povinná osoba nesprístupní.

Podľa § 10 ods. 2 zákona o slobode informácií porušením alebo ohrozením obchodného tajomstva nie je najmä sprístupnenie informácie

- a) týkajúcej sa závažného vplyvu na zdravie ľudí, svetové kultúrne a prírodné dedičstvo, životné prostredie vrátane biologickej diverzity a ekologickej stability,
- b) o znečisťovaní životného prostredia,
- c) ktorá sa získala za verejné financie alebo sa týka používania verejných financií alebo nakladania s majetkom štátu alebo majetkom obce,
- d) o štátnej pomoci a informácie podľa § 3 ods. 2.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o slobode informácií povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak jej bola odovzdaná osobou, ktorej takú povinnosť zákon neukladá a ktorá na výzvu povinnej osoby písomne oznámila, že so sprístupnením informácie nesúhlasí. Ak na výzvu povinnej osoby neodpovie osoba oprávnená udeliť súhlas na sprístupnenie informácie do siedmich dní, predpokladá sa, že so sprístupnením informácie súhlasí. Na tieto následky musí byť osoba vo výzve upozornená.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o slobode informácií ustanovenie písmena a/ sa nepoužije, ak ide o informácie, ktoré sa získali za verejné prostriedky, alebo sa týkajú používania verejných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom, na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie.

Podľa § 12 zákona o slobode informácií všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

Podľa § 18 ods. 2 veta prvá zákona o slobode informácií ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie.

Podľa § 22 ods. 1 zákona o slobode informácií k nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov

(ďalej len „správny poriadok“) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie verejnými prostriedkami finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy; verejnými prostriedkami sú aj prostriedky Európskej únie a odvody Európskej únie.

Podľa § 17 Obchodného zákonníka predmetom práv patriacich k podniku je aj obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnnej alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu a zhodne so závermi krajského súdu konštatuje nasledovné.

Ústava Slovenskej republiky zaručuje právo na informácie každému ako základné právo. Realizácia tohto základného práva na informácie súvisí s povinnosťou orgánov verejnej moci poskytovať informácie. Podmienky, postup a rozsah sprístupňovania informácií orgánmi verejnej moci upravuje zákon o slobode informácií. Podmienky obmedzenia prístupu k informáciám sú stanovené v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a v § 8 až § 13 zákona o slobode informácií. Ako vyplýva z citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky a § 2 a 3 zákona o slobode informácií, zmyslom poskytovania informácií je zabezpečenie transparentného výkonu verejnej správy prostredníctvom jej verejnej kontroly. Povinnými osobami sú subjekty verejného práva, ale aj súkromnoprávne subjekty, ak sa informácia týka verejného záujmu (ktorý je definovaný v kategóriách životného prostredia a hospodárenia s verejnými financiami).

Na základe zmluvy o prevezení obchodného podielu Mesto Považská Bystrica previedlo na spoločnosť GGE a.s. svoj 20 %-ný podiel, ktorý malo v spoločnosti POV BYT s.r.o., pričom všeobecná hodnota predmetného obchodného podielu bola určená znaleckým posudkom, ktorý bol žalobcovi sprístupnený v inom konaní.

Predmetom tohto súdneho konania je rozhodnutie žalovaného, ktorým nesprístupnil vybrané prílohy uvedeného znaleckého posudku (Účtovné výkazy: Súvahy a Výkaz ziskov a strát za obdobie 2008-2010, Hlavnú knihu od 01. do 30. septembra 2011, Špecifikáciu úverov, Plán vývoja spoločnosti na obdobie 2011-2017), pričom vo svojom rozhodnutí odkázal na vyjadrenie spoločnosti Teplo GGE s.r.o., ktorá nesúhlasila so zverejnením predmetných príloh, nakoľko ich považovala za obchodné tajomstvo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne so závermi krajského súdu vo veci ustálil, že nepodlieha pochybnostiam, že požadovaná informácia sa týka hospodárenia s verejnými prostriedkami. Znalecký posudok bol podkladom pre uzavretie zmluvy o predaji obchodného podielu mesta, ktorý malo v súkromnej spoločnosti, pričom predmetom znaleckého posudku bolo ocenenie hodnoty tohto obchodného podielu. Aj keď znalecký posudok stanovoval hodnotu podielu v súkromnej spoločnosti, vo

veci je dôležité, že podiel v tejto spoločnosti vlastnilo mesto ako verejnoprávny subjekt a predaj tohto podielu mesta je nakladaním s verejnými prostriedkami. Mesto už v inom konaní znalecký posudok žalobcovi sprístupnilo. Prílohy znaleckého posudku tvoria jeho súčasť, nie je preto jasný dôvod, na základe ktorého mesto poskytlo žalobcovi posudok, avšak jeho prílohy už poskytnúť odmietlo.

Žalovaný zvolil postup, že si vyžiadal súhlas so zverejnením informácií od spoločnosti, ktorej hodnota obchodného podielu bola predmetom vypracovania znaleckého posudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky chce vzhľadom na argumenty žalovaného poukázať najmä na to, že žiadaná informácia sa netýka súčasného hospodárenia spoločnosti (v ktorej už mesto podiel nevlastní), ale jedná sa o ocenenie hodnoty podielu v tejto spoločnosti v čase, keď bolo mesto jej spoluvlastníkom. Skutočnosť, že hodnota tohto podielu je spôsobilým predmetom prístupu k informáciám, už bolo vyššie ustálené.

Ak by boli v požadovaných dokumentoch naozaj informácie klasifikované ako obchodné tajomstvo, je povinnosťou žalovaného sa s takouto skutočnosťou vysporiadať, a to najmä zákonným a presvedčivým spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom informácie vylúčené zo zverejnenia vzhľadom na okolnosť, že sú obchodným tajomstvom, musia byť zároveň negatívne definované a identifikované z hľadiska kategórie nakladania a hospodárenia s verejnými prostriedkami. Záujem verejnosti na získanie informácií týkajúcich sa nakladania s verejnými prostriedkami totiž prevažuje nad záujmom na ochrane obchodného tajomstva súkromného subjektu. V rozhodnutí absolútne absentujú dôvody takého charakteru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky chce zdôrazniť skutočnosť, na ktorú už poukázal aj krajský súd, že pre zamietnutie prístupu k informáciám nestačí určitú informáciu len formálne označiť za obchodné tajomstvo, ale takáto informácia musí skutočne napĺňať všetky pojmové znaky obchodného tajomstva v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 17 Obchodného zákonníka.

žalovaný

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovел a napadnutý rozsudok Krajského súdu Trenčína č. k. 11S/26/2013-38 zo dňa 12. novembra 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/26/2013-56 zo dňa 04. marca 2014 ako vecne správny potvrdil podľa § 219 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalovaný nemal vo veci úspech (a ani mu trovy konania podľa zákona neprináležia) a žalobca si právo na náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.